

ויהי קול השופר הולך וחזק מא"ד. מא"ד הוא אד"ם. כי כל מה שמספר הקולות והברקים אינו שום דבר חידוש לפניו יתברך. אבל הכל הוא לימוד לאדם. כי קבה"ת הוא נצחית בכל דור ובכל זמן שצריך האדם לעורר הקול והדבור בתורה וזהו ויהי קול השופר לשון מלכי ישפ"ד עלך. מלכי הוא ל' עצה ומחשבה. ולשון מלך. כי המחשבה היא מלך. הולך וחזק מא"ד: ספר בית אהרן

וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק. הנה בכל שנה יש בחי' קבלת התורה מחדש, כי הדורות יורדים במדרגה משנה לשנה, ורצונו ית', שאור קבה"ת יופיע ויזרח גם במקומות הנמוכים בדורות השפלים. והנה ישראל שעמדו בהר סיני, הביטו ברוח קדשם על הדורות האחרונים וראו איך הם עומדים מרחוק, בתוך חושך והסתר גדול, ובכל זאת מקבלים את התורה, והתפלאו מאד. וע"ז כתוב וירא העם וינועו וגו': ספר דברי שמואל - סלאנים

ר"ה ט"ז. בעצרת על פירות האילן. הנ"ל שרמז בזה לעצרת דוקא דהנה כבר מבו' בזוהר הקדוש ובהאר"י ז"ל סוד בדיקו דמיא שהיא נבדקת במנחת הקנאות עומר התנופה אחר הפסח. והנה כתי' ואם טהורה היא ונקתה ונזרעה זרע שהוא הולדות נשמות קדושות בעצרת וזהו הרמז ונקת"ה תק"ן ו"ה שבעצרת נתקן היחוד. וזה שמבואר בספרים כי יששכר נולד בשבועות וכתוב ומבני יששכר יודעי בינ"ה שזהו תיקון ימי הספירה עד הבינה וכמ"ש קריבו שושבינין עבידו תקונין וכו' למעבד נשמתין ע"י התיקון נמשכין נשמות חדשות בעולם. וז"פ בעצרת נידון על פירות האילן פירות הם הנשמות כמבו' בזוהר הקדוש ובשבועות נידון ונמשכין נשמות חדשות וקדושות לעולם הזה: והבן: ספר תפארת שלמה - מועדים - שבועות

מפני אשר ירד עליו ה' באש. ע"ד שאמר אאמ"ר זצ"ל על פסוק כי ה' אלקיך אש אוכלה הוא. פי' הוא אש של ישראל שמרתיחין עצמם בעבודת הבורא. ועד"ז הוא כאן אשר ירד עליו ה' באש. כי היה ירדת והתגלות השם יתברך ע"י אש שלמטה וכפי שצוה הקב"ה בקרבן שמחויב להביא אש של הדיוט כי כל שלימות האדם הוא האש והחימום שיש לו לתורה או לתפלה והיה התגלות הש"י עליהם מאתערוותא של כאו"א: ספר בית אהרן

ונהגו לקרות רות במנחה והטעם שאותו מעשה דבועז היה בימי השבועות קציר חטים שכלה בחג השבועות שמביאין שתי הלחם מחטים ובפ' אמור כתיב ובקצרכם את קציר ארצכם וכו' לעני ולגר תעזוב אותם מיד אחר הפרשת שתי הלחם שמביאין בשבועות ואמר שול תשולו וכו' ורות היתה ענייה וגורת לכך קורין רות בו ביום (רד"א ולבוש סי' תצ"ד) ומ"א כ' בשם הילקוט סימן תתקצ"ו מה ענין רות אצל עצרת שנקרא בזמן מתן תורה ללמלך שלא ניחנה תורה אלא ע"י יסורין (ע"ש סימן ת"ץ): מחזור תכלאל - עץ חיים

דיבר רבינו ז"ל בענין עבודת הבורא, כי כאשר ירצה האב לנסות את בתו הקטנה אם ראויה היא לתת לה מרגליות שתוכל לשמרם נותן לה מרגליות שקרים ויראה איך תתנהג עמהם ואח"כ יתן לה מרגליות אמיתיים. כן הדבר זה בעבודה, אם יראה העובד המתחיל שהשעה משחקת לו ויש לו התלהבות יסבור שהוא חסיד גמור ולבו בוער לשמים כאש להקב"ה וכל העולם הוא נבזה בעיניו נמאס ויתפאר בזה. והוא טעות גמור, כי כל זה נותנים לו מן השמים לנסות אותו הישמור מצותיו אם לא: ספר קול שמחה - עניינים

כה תאמר לבית יעקב וכו' אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים וכו' ועתה כו' [שמות י"ט ד']. יש להתבונן מהו לשון ועתה, על כרחך בא לשלול איזה זמן, והנראה עפ"י מ"ש בגמ' רבה מקמיה דפתח להו לרבנן אמר מלתא דבדיחותא ובדחו רבנן ואח"כ יתיב באימתא ופתח בשמעתא [שבת ל' ב'], פירושו של הדברים, כי כשהאדם עצב מתגבר עליו יסוד העפר ואינו יכול להתבונן במושכלות, משא"כ השמחה הוא מיסוד הרוח החיוני המתנוגע ממקום למקום על כן יכול להשכיל ממושכל למושכל, והנה לפ"ז יש לפרש הרמז הזה כאן בקבלת התורה, כה תאמר לבית יעקב וכו' אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא וכו', והוא דבר של שמחה כעין מילתא דבדיחותא להתרחבות הלב, לזה אמר אח"כ ועתה כיון שכבר הזכרתי לכם דבר של שמחה להתרחבות הלב, נפתח בשמעתא אם שמוע תשמעו בקולי וכו', ואי"ה עוד יתפרש תיבת ועתה בפנים שונים, עיין מ"ש להלן בסמוך: ספר בני יששכר מאמרי חודש סיון מאמר ב אות ג' - ימי הגבלה

בליל שני דשבועות אמר. הכלל הוא כי צריכים לשמוח מאד בקבה"ת. כי כל אחד ואחד מקבל לפי ערכו וצריך להאמין שבוודאי עתה ישוב מאולתו ויזדכך ויהיה כך. ובלבד שיקבל עליו בלב שלם. ואמר והר סיני עש"ן כולו. ע"ש"ן ר"ת ע"ולם ש"נה נ"פש כשם שהעולם הוא קומה שלימה כך השנה היא קומה וכן הנפש. והעולם הוא בבחינת כלים. והשנה הוא בזמן. והנפש הוא באדם. ובעת קבה"ת נתייחד הכל. וזהו והר סיני עש"ן כולו. והיכן הגיע להם שבאו להר סיני וקבלו התורה מחמת שנתייחדו כל הבחי' ע"ולם ש"נה נ"פש במקום ובזמן ובאדם ואז היו ראויים לקבל התורה: ספר בית אהרן

על התורה ועל העבודה

בקיום, והנה במתן תורתנו שהיה לישראל אהבה רבה מאד ולא היה להם מצות מחודשים כל כך להתעסק בהם, הנה צוה להם הש"י מצות הגבלה ופרישה, והיא שעמדה להם לעצור בכליהם היראה והאהבה רבה שקבלו, על כן נקרא החג עצרת, עכ"ד הקדוש הנ"ל, והנה הטעם הזה יספיק להחג שהיה בשעת מתן תורה אבל לא על הזמן ההוא כי כבר בעזה"י יש בידינו בכל זמן תילי תילים של מצות (ובאמת בתורה לא נקרא החג עצרת, רק חז"ל בימיהם שהיו אחר מתן תורה קראוהו עצרת וטעמא בעי).

נ"ל דהנה ידוע בליל א' דחג הפסח ליל יציאתנו ממצרים גם עד היום הזה נעשה הכל בחפזון, הארת האורות והמוחין בגבאי מרומים כרגע בדרך ניסויי ומה גם גדלות קודם קטנות, והנה גם לנשמותינו יש שפע קדושה כמו רגע, אבל הוא שלא ע"י מעשינו רק ניסוי, ולהיות הארה הזאת שלא על ידי מעשינו לא נשאר ההארה הזאת עצורה אצלנו (עיינן כל זה במאמרי חג הפסח וגם יבואר להלן אי"ה), וצונו הש"י לספור מחדש יום אחר יום כדמיון הקטן המתגדל יום אחר יום עד שיעמוד על שכלו, כן הוא ימי הגידול עד חג השבועות נשפעים לנו המוחין וגדלות ונשואים עצורים אצלנו, וזה שיבואר אי"ה וספרתם לכם, לעצמיכם, על כן קראו חז"ל להחג עצרת, ודוקא חז"ל קראוהו כן בתורה שבעל פה, כי מעלת החג כנ"ל הוא על ידי מעשינו כנסת ישראל ועל ידי מאמר פינו מצות הספירה, ועוד יתבאר. ספר בני יששכר מאמרי חודש סיון מאמר ג' - שם החג

עליונים שישו ותחתונים עליו.
בְּקִבְלַת תּוֹרַת הַכְּתוּבָה מְסִינִי. תֵּאָר
כִּלְה מֵאֵד נִתְעַלָּה. בְּקִבְלַת יוֹם זֶה
עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים

כסף מזוקק

ברם אפילו בשעת דוחק ומצוקה נוראה נהג רבי אלחנן [וואסערמאן] מעשה בררן גדול ולא הסכים לקבל מעות עבור השייבה מכל הבא ליד. פעם אחת בחג השבועות כשבני השייבה היו ערים ולומדים כל הלילה הבחינו לפתע בלשונות אש המיתמרים מבית סמוך שפרצה בו דליקה מיהרו אל הבית והעירו הדיירים שבו ערלים שהיו שקועים בשינה עמוקה ולא הרגישו הבחורים עמלו במסירות להוציאם החוצה בחפזון גדול תוך רגעים ספורים נהפך הבית כולו בנוי מעצים לעיי אפר רק חיי האנשים היו להם לשלל. אחרי החג בא הגוי ראש המשפחה הניצולה אל רבי אלחנן ובידיו סכום נכבד שביקש לתרום עבור השייבה אות לרחשי תודה והוקרה שרוחש לתלמידים שהצילו אותו ואת בני ביתו. הסכום הזה יכול היה לשמש בתורת עוגן הצלה לכלכלת השייבה אולם רבי אלחנן דחה את הצעת הגוי באדיבות רבה וסרב לקחת. אותו גוי התרגש מאד מסרובו היתכן לגמול טובה כזאת ולא לקבל שכר ולא נתקרה דעתו עד שפירסם את המאורע באחד מעתוני פולין בהרימו על נס את תלמידי השייבה שסיכנו עצמם בכדי להצילו מן האש. הפירסום עשה רושם וצמח מזה קידוש השם ברם רבי אלחנן בסך הכל הלך לשיטתו וכך הסביר למקורביו את פשר סרובו "מצינו שמקבלין קרבנות מעכו"ם למזבח בלבד אך לא לשם אחזקת תורה": אור אלחנן

משה ידבר ל' עתיד. כי עתיד הוא בכל דור ודור לדבר עם כל אחד ואחד הבא לטהר ולקבל עליו התורה"ק. משה מדבר עמו כי אתפשותא דמשה בכל דרא ודרא. והאלקים יענו בקול. להכניס ולייחד הקול דיבור: ספר בית אהרן

ימי ההילולא

הרה"ק ר' אשר (השני) מסטאלין ז"ע אמר שאלתי את אבי הק' (הבית אהרן) ז"ע באיזה יום של חג השבועות חל ההילולא של דוד המלך ע"ה, ובאיזה יום חל ההילולא של מרן הבעש"ט ז"ע, והשיב לי שביום א' ההילולא של מרן הבעש"ט ז"ע וביום ב' חל ההילולא של דוד המלך ע"ה ז"ע"א: (כתבי הרה"ח הק' ר"מ ברנשטיין בשם הגה"ח רבי חיים מענדל ז"ל הי"ד): ספר מטה אהרן - פינסק קארלין

מנהג אבותינו תורה היא לאכול מאכלי חלב בחג השבועות [אר"ח תצ"ד ס"ג בהגה], נ"ל הטעם, חלב רומז לחסד גוון לובן [זוה"ק ח"ג ד' ע"א], והנה להגיד ב'בקר ח'סדך [תהלים צ"ב ג'] ר"ת חל"ב, והנה אקדים מה שכתב הרב התו"ט במסכת ברכות [פ"ז מ"ג ד"ה נברך] טעם למה בברכת התורה אומר המברך ברכו את הוי"ה ובברכת המזון נברך אלקינו, וכתב, דהנה מזונות שהש"י זן ומפרנס אותנו זה ג"כ מצד הדין, שהדין ג"כ נותן כיון שהוא בראנו לכבודו הדין הוא שיזון אותנו על כן מברכין נברך אלקינו שם הדין [ב"ר פל"ג ג'], משא"כ מה שנתן לנו את תורתו זה מצד החסד הגמור והרחמים כי גברו חסדיו עלינו להודיע לבריותיו ולגלות להם מסטירין דיליה על כן מברכין ברכו את הוי"ה שם החסד והרחמים [שם], עכ"ד הרב הנ"ל בקצת תוספת ביאור, והנה נ"ל דלבעבור זה ביום מתן תורתנו אוכלים מאכלי חלב רמז לחסד. בני יששכר מאמרי חודש סיון מאמר ד' אות ה' - מעלת החג

שם החג - בו ידובר מענין שם החג, התורה קראתו חג השבועות ובדברי חז"ל נקרא עצרת, ויבואר בזה כמה טעמים אי"ה וכמה ענינים השייכים לזה.

א) טעם למה קראו חז"ל לחג השבועות עצרת, עיינן בדברי הרב הקדוש בספר קדושת לוי [מאמרי שבועות] עפ"י דברי הרמב"ן ז"ל [אמונה ובטחון פ"ט], כתב בפסוק אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ [שה"ש ב' ז'], בהתעורר האדם ביראה או באהבה ישתדל לעשות מצוה תיכף, דהיינו ללמוד או ליתן צדקה תיכף וכיוצא, ועושה עי"ז חפץ וכלי לאהבה ההוא שתצמצם בו ותשאר עצורה בו כעין הנחת איזה ענין בחפץ וכלי שעל ידי צמצום הכלי תשאר

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025

ברשות ובהדרכת גדולי התורה
chizuk@chizuk.info לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc., received by thousands globally

לע"נ זקני הרה"ג ר' משה קליין הי"ד אבד"ק רעטע ולבסוף דיין ומו"ץ בעיר גראסווארדאן בן הרה"ג ר' אלי' אבד"ק האלמין זצוק"ל בן הרה"ק ר' שמואל שמעלקא מסעיליש ז"ע לע"נ זקניתי הרבנית ביילא אסתר הי"ד בת הרה"ג ר' דוד פריעמאן אבד"ק צעהלים זצוק"ל נקדעק"ה והוקבע היארצייט ליום א' דשבועות

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים